

[Finansministeren.]

blevet bestridt under denne forhandling, at dette forslag betyder en forenkling af spritafgiften, både for erhvervslivet og for administrationen. I stedet for at skulle følge alle engrosvirksomheders forskellige prislister og have kontrol med, hvilke priser de tager for deres varer, får man nu en afgift, som straks kan kontrolleres og opkræves efter salgets mængde.

Så kan man spørge, om dette ikke er urimeligt over for dem, der hidtil har været i stand til at indarbejde på det danske marked en relativt billig whisky — og det er jo dem, hr. Egon Jensen og hr. Aksel Larsen har i deres tanker? Er det nu ikke urimeligt, at disse billige whiskymærker, der med meget held er blevet indarbejdet på markedet, skal gøres dyrere? Jo, men kan man ikke deroverfor sige: er det rimeligt, at vi har et afgiftssystem, der sætter de handlende i stand til at konkurrere på afgiften? Kan man ikke lige så godt sige, at afgiften bør være neutral? Der er jo rigelige muligheder for at konkurrere alligevel. Den, der kan sælge billigere, den, der kan sætte sin egen avance ned, den, der kan finde en billig vare i udlandet, har stadig mulighed for at sælge billigere på det danske marked. Derfor tror jeg, at man, hvis ikke man ligefrem har specielle interesser i det ene eller det andet, må sige, at der alt taget i betragtning er en afgiftsmæssig, rationaliseringsmæssig, fordel i, at man får et afgiftssystem, der er enkelt, og hvor der ikke længere kan konkurreres på selve afgiften. Fru Dagmar Andreasen nævnte et eksempel på, hvilke procenter det er, man opererer med; det er uheldigt, hvis man ved at gøre en vare 2 kr. billigere end konkurrentens i kraft af afgiftssystemet kan nå til en prisforskel på omkring 5 kr. i udsalg. Det princip, vi med lovforslaget her har fulgt, er det, som min forgænger, som vi alle sammen nærer den største respekt for, hr. Viggo Kampmann, gennemførte for vinafgiftens vedkommende. Det er præcis det samme princip, som dengang fik folketingets tilslutning. Derfor beder jeg alligevel folketingsudvalget om at tænke over, om der ikke er vundet noget, hvis man vil rationalisere, ved dette lovforslag.

Der er blevet rejst spørgsmål om pap- og papirafgifterne. Jeg vil meget gerne se

en sænkning af pap- og papirafgifterne, der jo indbringer godt 40 mill. kr. på årsbasis. Jeg er da villig til at forhandle med udvalget, om man kan finde dækning for dette beløb. For papir og pap gælder nemlig, så vidt jeg kan skønne, at hvis man skal gøre noget, skal man nok helt ophæve denne afgift, så dér kan man altså ikke fremføre den betragtning: hvis vi nedsætter afgiften, sælges der så meget mere. I øvrigt vil jeg heller ikke tro, at der vil blive solgt mere pap eller papir, selv om vi kun halverer pap- og papirafgifterne. Hvis vi skal væk fra denne afgift, som teknisk set er dårlig, er jeg altså villig til at forhandle med udvalget, om vi kan finde dækning på anden måde. Men ud fra den økonomiske linje, regeringen har lagt til rette, mener vi ikke, vi kan give afkald på væsentlige indtægter. Der er nævnt ét område i dag, hvor vi må give afkald på nogle indtægter, hvis disse forhandlinger skal føre til resultat, og det er restaurationsafgiften. Jeg må derfor mene, at hvis vi derudover skal give afkald på indtægter, må vi have dækning på anden måde.

Hr. Egon Jensen rejste spørgsmålet om ikrafttrædelsen. Jeg har sagt i fremsættelsestalen, at det for branchen ville være ønskeligt, om loven kunne vedtages så betids, at den kunne træde i kraft 1. april. Hr. Erik Hansen (Vejle amt) mente, det skulle være noget tidligere af hensyn til påskesalget. Jeg vil gerne sige, at regeringen ikke agter at gennemtvinge lovens vedtagelse til den ene eller anden dato. Det må tage den tid, man ønsker at tage i folketingsudvalget; når man så mener, det er færdigbehandlet i folketingsudvalget, må loven gennemføres, og så må folk i påsken lide under, at de ikke kan få en god cognac så billigt, som de kan efter påske — men det er da også rart at have sommeren at se hen til.

Med hensyn til punktskatter i øvrigt, som hr. Aksel Larsen var inde på, har jeg ikke noget imod at drøfte en række punktskatteproblemer i det udvalg, der arbejder med disse spørgsmål — men stadig væk under den forudsætning, at regeringen ikke kan give afkald på et provenu, hvis den økonomiske politik efter vort skøn skal lykkes. I den henseende må regeringen ved forhandlinger om afgifter vel have lov til at